

- 3) Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ: μη επιλεκτικός χαρακτήρας ελλείπει διαφοροποιήσεως μεταξύ οικονομικών φορέων οι οποίοι βρίσκονται σε συγκρίσιμη πραγματική και νομική κατάσταση όσον αφορά τον επιδιωκόμενο σκοπό.

Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, μεταξύ άλλων, ότι η ρήτρα περί εξυγιάνσεως αποβαίνει εις όφελος κάθε υποκείμενης στον φόρο επιχειρήσεως και δεν ευνοεί συγκεκριμένους κλάδους ή πεδία δραστηριότητας, ούτε επιχειρήσεις ορισμένου μεγέθους.

- 4) Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ: μη επιλεκτικός χαρακτήρας λόγω δικαιολογήσεως βάσει της φύσεως και της εσωτερικής δομής του φορολογικού συστήματος.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει στο σημείο αυτό ότι η ρήτρα περί εξυγιάνσεως βασίζεται σε αναγόμενους στο φορολογικό σύστημα λόγους οι οποίοι συνάδουν προς συνταγματικές αρχές, όπως η φορολόγηση αναλόγως των οικονομικών δυνατοτήτων, η αποτροπή της υπερβολικής φορολογήσεως και η αρχή της αναλογικότητας.

- 5) Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ: προφανώς εσφαλμένη εκτίμηση εξαιτίας ανεπαρκούς εξετάσεως της καταστάσεως κατά το γερμανικό φορολογικό δίκαιο.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει σχετικώς ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τις διατάξεις της γερμανικής φορολογικής νομοθεσίας περί εκπτώσεων των ζημιών.

- 6) Επίκληση της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης κατά το κοινοτικό δίκαιο.

Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα φορολογικά πλεονεκτήματα εξυγιάνσεως σε περιπτώσεις αγοράς μεριδίων σε σχέση με εκπτώσεις των ζημιών αναφέρθηκαν από την Επιτροπή για πρώτη φορά σε μια επίσημη διαδικασία ελέγχου και ότι πρόκειται περί ενός μη συνήθους πλαισίου, δεδομένου ότι η προβολή του ζητήματος περί ενδεχόμενου χαρακτήρα κρατικής ενισχύσεως κατέστη δυνατή μόνον βάσει νομικής απλουστεύσεως μιας ρυθμίσεως (άρθρο 8, παράγραφος 4, KStG) η οποία είναι αναμφισβήτητα σύμφωνη με τις διατάξεις περί κρατικών ενισχύσεως. Η σημασία, από την άποψη του δικαίου περί κρατικών ενισχύσεως, της εν λόγω απλουστεύσεως του νόμου δεν ήταν αυτονόητη τόσο για τον γερμανό νομοθέτη, όσο και για τις επιχειρήσεις στις οποίες είχαν παρασχεθεί εξειδικευμένες συμβουλές.

Προσφυγή της 1ης Δεκεμβρίου 2011 — Spa Monopole κατά ΓΕΕΑ — South Pacific Management (Manea Spa)

(Υπόθεση T-611/11)

(2012/C 32/69)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV (Spa, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: L. De Brouwer, E. Cornu et E. De Gryse, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: South Pacific Management (Papeete, Πολυνησία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2011, στις ενωθίδες υποθέσεις R 1776/2010-1 και R 1886/2010-1·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: η South Pacific Management

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «Manea Spa» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 3, 24, 25, 43 και 44.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Τα καταχωρισθέντα στην Μπενελούξ λεκτικά σήματα «SPA» και «Les Thermes de Spa» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 3, 32 και 42 (νυν κλάση 44).

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Μερική απόρριψη της ανακοπής.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής της προσφεύγουσας.

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, κατά την εξέταση της ομοιότητας μεταξύ των συγκρουομένων σημάτων και όσον αφορά την εκτίμηση της διακριτικής δυνάμεως που έχει κτηθεί διά της χρήσεως του σήματος «SPA» και του κινδύνου συγχύσεως, καθώς και παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, όσον αφορά την εκτίμηση της φήμης των σημάτων «SPA» και «Les Thermes de Spa».

Προσφυγή της 2ας Δεκεμβρίου 2011 — Treofan Holdings και Treofan Germany κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-612/11)

(2012/C 32/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Treofan Holdings GmbH (Raunheim, Γερμανία) και Treofan Germany GmbH & Co. KG (Neunkirchen, Γερμανία) (εκπρόσωπος: J. de Weerth, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 26ης Ιανουαρίου 2011, C(2011) 275, όπως αυτή διορθώθηκε με την απόφαση C(2011) 2608, στη διαδικασία της κρατικής ενισχύσεως της Γερμανίας C 7/2010 (πρώην CP 250/2009 και NN 5/2010) «KStG, Sanierungsklausel»

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν ουσιαστικά τα ακόλουθα:

1) Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ: η έκπτωση των ζημιών δεν αποτελεί ενίσχυση που χορηγείται από κρατικούς πόρους

Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν, μεταξύ άλλων, σχετικά ότι με την ρήτρα περί εξυγίανσεως ουδέν περιουσιακό όφελος παρέχεται, αλλά, αντίθετως δεν αίρεται, με τη μορφή της μεταφοράς των ζημιών, μια ήδη υφιστάμενη οικονομική κατάσταση. Επομένως, κατά την άποψη των προσφευγουσών, δεν υφίσταται χρηματοδότηση από κρατικούς πόρους.

2) Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ: μη επιλεκτικός χαρακτήρας ελλείπει εξαιρέσεως από το οικείο σύστημα αναφοράς

Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν στο σημείο αυτό ότι το οικείο σύστημα αναφοράς αποτελεί τη γενική ρύθμιση περί εκπτώσεως των ζημιών για επιχειρήσεις (άρθρο 10d του γερμανικού νόμου περί φορολογίας εισοδήματος σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 1, KStG, και το άρθρο 10a του γερμανικού νόμου περί φόρου επιτηδεύματος) και ότι ο περιορισμός μέσω του άρθρου 8c, KStG, αποτελεί απλώς εξαίρεση από το οικείο αυτό σύστημα αναφοράς, που με τη σειρά του περιορίζεται, μεταξύ άλλων, από τη ρήτρα περί εξυγίανσεως ως μερική αντίστροφη εξαίρεση.

3) Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ: μη επιλεκτικός χαρακτήρας ελλείπει διαφοροποιήσεως μεταξύ οικονομικών φορέων οι οποίοι βρίσκονται σε συγκρίσιμη πραγματική και νομική κατάσταση όσον αφορά τον επιδιωκόμενο σκοπό

Στο πλαίσιο αυτό, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η ρήτρα περί εξυγίανσεως αποβαίνει εις όφελος κάθε υποκείμενης στον φόρο επιχειρήσεως και δεν ευνοεί συγκεκριμένους κλάδους ή πεδία δραστηριότητας, ούτε επιχειρήσεις ορισμένου μεγέθους.

4) Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ: μη επιλεκτικός χαρακτήρας λόγω δικαιολογήσεως βάσει της φύσεως και της εσωτερικής δομής του φορολογικού συστήματος

Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν στο σημείο αυτό ότι η ρήτρα περί εξυγίανσεως βασίζεται σε αναγόμενους στο φορολογικό σύστημα λόγους οι οποίοι συνάδουν προς συνταγματικές αρχές, όπως η φορολόγηση αναλόγως των οικονομικών δυνατοτήτων, η αποτροπή της υπερβολικής φορολογήσεως και η αρχή της αναλογικότητας.

5) Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ: προφανώς εσφαλμένη εκτίμηση εξαιτίας ανεπαρκούς εξετάσεως της καταστάσεως κατά το γερμανικό φορολογικό δίκαιο

Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν σχετικά ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τις διατάξεις της γερμανικής φορολογικής νομοθεσίας περί εκπτώσεων των ζημιών.

6) Επίκληση της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης κατά το κοινοτικό δίκαιο

Στο πλαίσιο αυτό, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν, μεταξύ άλλων, ότι τα φορολογικά πλεονεκτήματα εξυγίανσεως σε περιπτώσεις αγοράς μεριδίων σε σχέση με εκπτώσεις των ζημιών αναφέρθηκαν από την Επιτροπή για πρώτη φορά σε μια επίσημη διαδικασία ελέγχου και ότι πρόκειται περί μιας ασυνήθους καταστάσεως, η οποία δεν είναι αυτονόητη για τον γερμανό νομοθέτη, τα αρμόδια δικαστήρια και τις οικονομικές αρχές και, επομένως, ούτε για τις επιχειρήσεις, ακόμα και αν τους είχαν παρασχεθεί εκτενείς και εξειδικευμένες συμβουλές.

Προσφυγή της 5ης Δεκεμβρίου 2011 — VMS Deutschland κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-613/11)

(2012/C 32/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: VMS Deutschland Holdings GmbH (Darmstadt, Γερμανία) (εκπρόσωποι: D. Pohl, G. Burwitz, M. Maier και P. Werner, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 26ης Ιανουαρίου 2011, C(2011) 275 τελικό, στη διαδικασία κρατικής ενισχύσεως C 7/2010 «KStG, Sanierungsklausel»

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.